

EURONEST PARLAMENTĀRĀS ASAMBLEJAS REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par profesionālo kvalifikāciju, darba pieredzes un augstākās izglītības diplomu atzīšanu Boloņas procesa ietvaros**

(2016/C 193/04)

EURONEST PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA,

- ņemot vērā Rīgā 2015. gada 21. un 22. maijā notikušajā Austrumu partnerības samītā pieņemto kopīgo deklarāciju, kuras pamatā ir iepriekšējos gados līdzīgos apstākļos pieņemtās Viļņas un Varšavas deklarācijas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 23. oktobra rezolūciju “Eiropas kaimiņattiecību politika, virzība uz spēcīgāku partnerību – EP nostāja attiecībā uz 2012. gada progresa ziņojumiem”,
- ņemot vērā 2011. gada 3. maija Aktu par *Euronest* parlamentārās asamblejas dibināšanu,
- ņemot vērā Erevānā 2015. gada 14. un 15. maijā notikušajā Ceturtajā Boloņas politikas forumā un Eiropas augstākās izglītības telpas (EHEA) Ministru konferencē pieņemto oficiālo paziņojumu (komunikē),
- ņemot vērā *Euronest* parlamentārās asamblejas 2012. gada 3. aprīļa rezolūciju par pilsoniskās sabiedrības stiprināšanu Austrumu partnerības valstīs, tostarp jautājumu par valdības un pilsoniskās sabiedrības sadarbību un jautājumu par reformām, kuru mērķis ir pilsoniskās sabiedrības iespēju palielināšana,
- ņemot vērā Sorbonnas kopīgo deklarāciju par Eiropas augstākās izglītības sistēmas arhitektūras saskaņošanu, ko 1998. gada 25. maijā Parīzē parakstīja Francijas, Vācijas, Itālijas un Apvienotās Karalistes izglītības ministri,
- ņemot vērā kopīgo deklarāciju, ko 1999. gada 19. jūnijā Boloņā parakstīja 29 Eiropas valstu izglītības ministri (turpmāk – “Boloņas deklarācija”),
- ņemot vērā 2010. gada 12. marta Budapeštas–Vīnes deklarāciju, kuru pieņēma 47 valstu izglītības ministri un ar kuru oficiāli tika uzsākta EHEA darbība,
- ņemot vērā Bukarestē 2012. gada 26. un 27. aprīlī notikušajā Ministru konferencē un Trešajā Boloņas politikas forumā pieņemto oficiālo paziņojumu (komunikē),
- ņemot vērā Bukarestē 2012. gada 26. un 27. aprīlī notikušajā EHEA Ministru konferencē pieņemto stratēģiju mobilitātei Eiropas augstākās izglītības telpā 2020. gada perspektīvā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Direktīvu 2013/55/ES par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 28. septembra ieteikumu, lai atvieglinātu dalībvalstu vienotu īstermiņa vīzu izsniegšanu trešo valstu pētniekiem, kuri zinātniskās pētniecības nolūkā pārvietojas Kopienā,
- ņemot vērā ziņojumu *The European Higher Education Area in 2015 – Bologna Process Implementation Report* (“Eiropas augstākās izglītības telpa 2015. gadā – ziņojums par Boloņas procesa īstenošanu”),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa ieteikumu par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”),

(¹) Pieņemta 2016. gada 22. martā Briselē Beļģijā.

- ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. maija secinājumus par augstākās izglītības starptautisko aspektu izvēšanu,
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 28. jūnija ieteikumus par politiku, lai mazinātu mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu, un par jauniešu mācību mobilitātes veicināšanu,
 - ņemot vērā ziņojumu *The European Higher Education Area in 2012 – Bologna Process Implementation Report* ("Eiropas augstākās izglītības telpa 2012. gadā – ziņojums par Boloņas procesa īstenošanu"),
 - ņemot vērā Erevānā 2011. gada 8. un 9. septembrī notikušās starptautiskās konferences par augstākās izglītības finansēšanu noslēguma ziņojumu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. septembra rezolūciju par Boloņas procesu un studentu mobilitāti,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 31. marta ziņojumu par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar Boloņas procesa īstenošanu,
 - ņemot vērā starp Eiropas Savienību un Gruzijas valdību, Moldovas valdību un Ukrainas valdību noslēgtos asociācijas nolīgumus,
 - ņemot vērā *Erasmus+* un *Erasmus Mundus* stipendiju programmas,
 - ņemot vērā Konvenciju par to kvalifikāciju atzīšanu Eiropas reģionā, kuras attiecas uz augstāko izglītību (*CETS* Nr. 165, Lisabona, 1997. gada 11. aprīlis),
- A. tā kā, neraugoties uz Boloņas procesa un Eiropas augstākās izglītības telpas ieviešanas sekmīgo gaitu, augstākās izglītības diplomu savstarpēja atzīšana starp ES un Austrumu partnerības valstīm joprojām ir sarežģīts un dārgs process;
- B. tā kā dažās ES dalībvalstīs Austrumu partnerības valstu studentiem nākas saskarties ar to, ka pienācīga kvalifikāciju atzīšana ir saistīta ar grūtībām un dažkārt izrādās neiespējama, savukārt studenti no ES valstīm reizumis piedzīvo līdzīgas problēmas Austrumu partnerības valstīs;
- C. tā kā šķēršļi, kas kavē diplomu un kvalifikāciju atzīšanu, var traucēt izvērst akadēmisko un profesionālo mobilitāti un kultūras sakarus starp abām iesaistītajām pusēm, kā arī apgrūtināt zinātniskās pētniecības veicināšanu un kavēt vispārēju progresu daudzās zinātnes nozarēs Eiropā;
- D. tā kā neeksistē pasākumi, ar kuriem tiktu nodrošināta vienlīdzīga pieeja Austrumu partnerības valstu / Boloņas procesa un Eiropas augstākās izglītības telpas dalībvalstu pilsoņu profesionālo kvalifikāciju atzīšanai, un šis apstāklis liedz daudziem augsti kvalificētiem speciālistiem, kas pārstāv virkni reglamentētu profesiju, piemēram, veselības aprūpes, sociālā darba, izglītības, arhitektūras un būvniecības u. c. jomās (piemēram, būvinženieriem), pilnveidot savas prasmes, praktizējot tās Eiropas Savienībā, un līdz ar to izpaliek ne vien iespēja viņiem dot vērtīgas zināšanas savai valstij, bet arī iespēja novērst augsti kvalificēta darbaspēka deficītu ES dalībvalstīs;
- E. tā kā ir ārkārtīgi nepieciešams, lai Austrumu partnerības valstīs tiktu veidots vairāk pētniecības institūciju, tostarp doktorantūras skolu, tā piedāvājot vietējiem studentiem vairāk iespēju veidot karjeru pētniecībā;
- F. tā kā gan pašā ES, gan starp ES un Austrumu partnerības valstīm, kuras ir Boloņas procesa / Eiropas augstākās izglītības telpas dalībvalstis, ir vērojamas atšķirīgas pieejas kvalifikāciju atzīšanai;
- G. tā kā Boloņas procesa / Eiropas augstākās izglītības telpas dalībvalstīs nenotiek ārvalstīs iegūtu kvalifikāciju atzīšanas procesa saskaņošana un trūkst arī ekonomiski izdevīgu mehānismu reaģēšanai un informācijas sniegšanai;
- H. tā kā vairāk nekā divās trešdaļās iesaistīto valstu galīgo lēmumu pieņemšana par citās valstīs iegūtu kvalifikāciju atzīšanu ir pašu augstākās izglītības iestāžu ziņā;

- I. tā kā daudzās Austrumu partnerības valstīs joprojām sagādā bažas jautājumi, kas saistīti ar taisnīgu pieeju, pārredzamību, standartiem un atbildību daudzās augstākās izglītības iestādēs;
- J. tā kā Austrumu partnerības valstu augstākās izglītības iestādēs un reizumis arī ES valstīs joprojām var sastapties ar korupciju, birokrātiju, konservatīvu attieksmi, nenoteiktību un novecojušu mentalitāti un pret šīm parādībām ir jāvēršas un jācinās;
- K. tā kā valstu akadēmiskās atzīšanas informācijas centru (*ENIC/NARIC*) tīkls ir vadošais tīkls, kas nodrošina iespēju apmainīties ar informāciju par atzīšanu un izstrādā instrumentus procedūru atzīšanai, politikas nostādnes un praktiskus pasākumus, ko var izmantot, lai informētu sabiedrību un partnerus un palīdzētu iesaistītajām valstīm un svarīgākajām politiskajām struktūrām izprast atzīšanas procesu, vienlaikus stimulējot valstu tiesību aktu un procedūru pielāgošanu atbilstoši ES praksei;
- L. tā kā augstskolas ir vietas, kurās tiek stimulēta jaunu ideju attīstīšana, un tās īsteno akadēmisko attīstību, balstoties uz vārda un domas brīvību; tā kā šajos apstākļos var veidoties konflikts ar politiski motivētu spiedienu, bieži vien pakļaujot studentus aizskaršanai un pat cilvēktiesību pārkāpumiem;
- M. tā kā *Erasmus+* programmas ir izšķirīgas nozīmes instrumenti, kas izmantojami gan ES, gan Austrumu partnerības valstu augstākās izglītības iestāžu modernizēšanai, starptautiskās sadarbības stimulēšanai ar ES iestādēm un augstākās izglītības reformēšanas un studentu mobilitātes palielināšanas atbalstam,

Vispārīgie principi

1. apstiprina, ka kvalitatīvas augstākās izglītības savstarpēja atzīšana Eiropas Savienības un Austrumu partnerības valstu studentiem, kā arī profesionālās kvalifikācijas atzīšana attiecībā uz nozīmīgākajām reglamentētajām profesijām un pilnīga abpusēji gūtas darba pieredzes atzīšana var būt būtiski faktori, lai paplašinātu un uzlabotu starpkultūru un sociālekonomiskos sakarus un veicinātu mieru, attīstību, labklājību un stabilitāti;
2. atzinīgi vērtē asociācijas nolīgumu parakstīšanu ar trim Austrumu partnerības valstīm un gaida, ka šis pavērsiens pozitīvi ietekmēs diplomu, kvalifikāciju, prasmju un darba pieredzes savstarpējo atzīšanu; uzskata, ka prioritārs uzdevums ir rast konstruktīvus un noturīgus veidus sadarbībai ar pārējām Austrumu partnerības valstīm, lai nodrošinātu sadarbības turpināšanos šajā un citās jomās; vienlaikus norāda, ka asociācijas nolīgumi paredz komunikācijas un sadarbības pilnveidošanas instrumentus valdību un parlamentu līmenī un varētu kalpot par pamatu turpmākai sadarbībai, tostarp valstu atzīšanas informācijas centru izveidei, kopīgas Eiropas profesionālās kartes (*EPC*) ieviešanai ES un Austrumu partnerības valstīs un ekonomiski izdevīgu informēšanas un brīdināšanas mehānismu izstrādei, izmantojot iekšējā tirgus informācijas sistēmu (*IMI*), starp Eiropas Savienību un tās Austrumu partneriem;
3. uzsver, ka Boloņas process nekādā gadījumā nav vienvirziena sistēma, bet gan ir vērstas uz augstākās izglītības un akadēmiskās mobilitātes attīstības sekmēšanu starp Eiropas Savienību un Austrumu partnerības valstīm un ka abu pušu dalībniekiem ir nepieciešamas labākas piekļuves iespējas augstākās izglītības iestādēm, diplomu atzīšanai, dalībai stipendiju programmās un neierobežotas iespējas tikt akceptētiem dažādās augstākās izglītības sistēmās, ja ir izpildīti visi nepieciešamie akadēmiskie kritēriji;
4. uzsver, ka pašreizējā situācija, kad pastāvīgu sistēmisko problēmu dēļ daudziem Austrumu partnervalstu studentiem un jaunajiem speciālistiem ir apgrūtināta diplomu vai profesionālās kvalifikācijas automātiska atzīšana Eiropas Savienībā, rada nopietnus šķēršļus darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai un labu attiecību veidošanai starp abām iesaistītajām pusēm;
5. norāda, ka Austrumu partnerības valstu sociālekonomisko attīstību ir iespējams ievērojami uzlabot, pateicoties absolventiem, speciālistiem un uzņēmējiem, kuri ieguvuši jaunu pieredzi citas valsts vidē, jo tādējādi ir iespējams rasties jaunām idejām un procesiem, tiek veicināta vērtību un zinātnes izplatīšanās, nostiprinātas vietējās augstskolas, piesaistīta ārvalstu investoru uzticēšanās un veicināta stagnācijas novēršana;
6. uzskata, ka ir ārkārtīgi nepieciešams pretoties t. s. smadzeņu aizplūdes tendencei, kad talantīgi Austrumu partnerības valstu jaunieši atstāj savu valsti, lai dotos uz Rietumu valstīm, kā rezultātā no Austrumu partnerības valstīm "aizplūst" zināšanas, kas tām ir ļoti vajadzīgas, lai nodrošinātu pozitīvas pārmaiņas sabiedrībā un ilgtspējīgu attīstību;

7. uzsver, ka visām Austrumu partnerībā iesaistītajām pusēm ir gan likumdošanā, gan praksē jānodrošina neierobežota augstākās izglītības pieejamība visiem iedzīvotājiem, nepieļaujot nekādu diskrimināciju dzimuma, reliģiskās pārliecības, etniskās piederības vai politisko uzskatu dēļ; norāda, ka augstskolas ir vispārāztītas vietas, kur notiek mācīšanās un valda vārda brīvība, un ka vislabākais līdzeklis, kā panākt akadēmisko izcilību, ir aizsargāt studentus pret jebkādam iespējamām vajāšanas vai aizskaršanas izpausmēm;
8. uzskata, ka Komisijas prioritāte būtu sadarboties ar attiecīgajām akadēmiskajām, administratīvajām un pārvaldes iestādēm un studentu organizācijām vai studentu pārstāvjiem, lai akcentētu jautājumus, kas dara bažas Austrumu partnerības valstu studentiem un speciālistiem, noskaidrotu konkrētās problēmas, kas skar šo reģionu, un meklētu tām risinājumus;
9. uzsver, ka Austrumu partnerības valstu valdībām kopā ar augstskolām un par konkrētām reglamentētām profesijām atbildīgajām valsts iestādēm ir pastiprināti jācenšas ieviest pienācīgas kvalitātes kontroles un nodrošināšanas sistēmas, lai saviem pilsoņiem piedāvātu piemērotas iespējas pilnveidot zināšanas un bagātināt pieredzi arī Eiropas Savienībā;
10. ar bažām konstatē, ka dažās izglītības jomās Austrumu partnerības valstīs joprojām vērojams dzimumu līdzsvara trūkums, un uzskata, ka būtu aktīvi jāveicina vienlīdzīga abu dzimumu piekļuve visiem izglītības līmeņiem, it sevišķi augstākajai izglītībai, stimulējot to ar mērķtiecīgu stipendiju piedāvājumu, kas veicinātu pozitīvu diskrimināciju;
11. uzsver, ka patlaban, kad ar visām Austrumu partnerības valstīm, izņemot Baltkrieviju, ir panākta vīzu režīma liberalizācija, ir palielinājies šā reģiona studentu skaits, kuri interesējas par tālākas izglītošanās iespējām Eiropas Savienībā; tādēļ mudina ES iestādes aktivizēt sarunas ar Baltkrieviju par vīzu režīma liberalizāciju nolūkā palielināt studentu mobilitāti starp ES un visām Austrumu partnerības valstīm bez izņēmumiem;
12. uzsver, ka augstskolu neatkarība un pilnīga nodalīšana no valsts un politikas ir svarīgākie pamatnosacījumi efektīvas, ES standartiem atbilstošas izglītības sistēmas veidošanai; uzsver, ka nepieciešams solis šajā virzienā ir taisnīga augstskolu finansēšana, kurai nevajadzētu būt nekādi saistītai ar valsti vai politiku, bet gan ar darbības efektivitāti, studentu skaitu un akadēmiskajiem rezultātiem;
13. aicina Austrumu partnerības valstu augstskolas pielāgot to piedāvātās studiju programmas darba tirgus vajadzībām;
14. aicina gan Eiropas Savienības, gan Austrumu partnerības valstu augstskolas aktīvi meklēt savstarpējas sadarbības iespējas, apmainīties ar pieredzi un izveidot pastāvīga dialoga mehānismus, lai veicinātu pozitīvas pārmaiņas Austrumu partnerības valstīs;
15. atzīst ENIC/NARIC tīkla svarīgo lomu dažādās akadēmiskās atzišanas un reglamentēto un nereglamentēto profesiju atzišanas aspektos un uzskata, ka ir nepieciešams veicināt šā tīkla turpmāku attīstību, tostarp arī pilnveidojot nacionālo centru darbību un lomu Austrumu partnerības valstīs;

Augstākās izglītības diplomu Boloņas procesa ietvaros

16. atzinīgi vērtē to, ka visas Austrumu partnerības valstis ir Eiropas augstākās izglītības telpas dalībvalstis un ka, neraugoties uz dažādām atšķirībām Boloņas procesa principu īstenošanā, tās visas tiecas sasniegt tos pašus augstākās izglītības standartus, kādi eksistē pārējā Eiropas Savienībā (standartus un pamatnostādnes kvalitātes nodrošināšanai Eiropas augstākās izglītības telpā (*EHEA-ESG*)), un ka galvenajam mērķim visā Eiropas augstākās izglītības telpā vajadzētu būt automātiskai un tūlītējai visu augstākās izglītības diplomu atzišanai;
17. atzinīgi vērtē 2015. gada Ministru konferencē pieņemto lēmumu par Baltkrievijas pievienošanos Eiropas augstākās izglītības telpai, šajā notikumā pavērsienā saskatot pierādījumu tam, cik iekļaujošs ir Boloņas process; mudina Baltkrieviju panākt savas augstākās izglītības sistēmas un prakses saderīgumu ar pārējām Eiropas augstākās izglītības telpas dalībvalstīm;
18. uzskata, ka Austrumu partnerības valstis pareizi īsteno Boloņas procesa instrumentus, it sevišķi Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūru (*EQF*) un Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēmu (*ECTS*), proti, tās patlaban saskaņoti ar Boloņas instrumentiem ievieš valsts kvalitātes ietvarstruktūras (*NQF*) un valsts kredītpunktu pārneses sistēmas (*NCTS*), un ka, neraugoties uz to, ka vēl nepieciešami daži uzlabojumi, šiem kritērijiem – kuri jāatzīst attiecīgajām ES iestādēm Eiropas atzišanas telpā (*EAR*) attiecībā uz augstākās izglītības diplomu automātisku atzišanu – vajadzētu nodrošināt atzīto diplomu daudzuma pieaugumu un atzišanas procesa straujāku norisi Austrumu partnerības valstu studentiem;

19. uzsver, ka ir nepieciešams pastiprināt pieredzes apmaiņas nolūkos īstenotu sadarbību starp Eiropas Savienības un Austrumu partnervalstu izglītības iestādēm, ņemot vērā to, ka ar citās valstīs iegūtu izglītības dokumentu atzīšanu lielākajā daļā valstu nodarbojas tieši izglītības iestādes;
20. atzīst, ka valstu izdevumi augstākās izglītības jomā Austrumu partnerības valstīs ievērojami atšķiras un gluži tāpat tas ir arī pašās Eiropas Savienības dalībvalstīs; tomēr pauž nožēlu par to, ka daudzās Austrumu partnerības valstīs un to ES kaimiņvalstīs IKP procentuālā daļa, kas tiek tērēta augstākajai izglītībai, ir viena no zemākajām visā Eiropas augstākās izglītības telpā un līdz ar to nodrošināt pienācīgu attīstību šajā jomā ir grūti vai neiespējami;
21. norāda, ka Austrumu partnerības valstīs lielākoties pieturas pie Boloņas procesā noteiktās struktūras, kura paredz trijus augstākās izglītības ciklus (bakalaura studijas, maģistra studijas un doktorantūras studijas) – kaut arī tās īstenošana Eiropas augstākās izglītības telpā nenorisinās identiski –, taču problemātiski ir tas, ka šajās valstīs izteikti nepietiek doktorantūras skolu vai arī studentiem nav pieejams finansējums, kas ir galvenais iemesls tam, kāpēc lielākā daļa potenciālo kandidātu meklē iespējas studēt doktorantūrā citviet;
22. uzsver – tā kā augstākās izglītības iestādes lielā mērā pašas ir galvenās struktūras, kas ir atbildīgas par to, lai kvalitātes kontroles kritēriji un diplomu izsniegšanas procedūras atbilstu Boloņas procesa principiem un Lisabonas konvencijai, ir ārkārtīgi nepieciešams, lai Austrumu partnerības valstīs veidotos autonomākas un ietekmīgākas augstākās izglītības iestādes, un aicina Komisiju un EĀDD izskatīt, ar kādiem līdzekļiem būtu iespējams kopīgi ar valstu iestādēm veicināt šādu attīstību;
23. mudina gan Austrumu partnerības valstu, gan arī Eiropas Savienības dalībvalstu valdības un parlamentus strādāt pie Lisabonas konvencijas principu labākas īstenošanas valstu tiesību aktos gan attiecībā uz valstī izsniegto diplomu kvalitāti, gan arī attiecībā uz ārvalstīs iegūtu kvalifikāciju automātiskas atzīšanas vienkāršošanu;
24. norāda, ka galvenie iemesli, kas liedz daudzām ES struktūrām automātiski atzīt Austrumu partnerības valstīs piešķirtas kvalifikācijas, ir tādu iestāžu pastāvēšana, kuras darbojas kā diplomu izsniegšanas vai akreditāciju piešķiršanas konveijeri, kā arī salīdzināmu, savietojamu un saderīgu valsts sistēmu neesamība attiecībā uz Boloņas procesa un EHEA instrumentu ieviešanu;
25. aicina valdības abpusēji pastiprināt centienus nodrošināt uzticēšanos augstākās izglītības sistēmai, it sevišķi nodrošinot godīgu konkurenci studentu uzņemšanā un eksāmenu norisē, līdzvērtīgu piekļuvi resursiem un aprikojumam, vienlīdzīgas tiesības saņemt stipendijas un, pats galvenais, to, lai diplomu tiktu izsniegti tikai tiem studentiem, kuri izpildījuši visas attiecīgās kvalifikācijas piešķiršanai nepieciešamās prasības un sasnieguši EQF noteiktos mācību rezultātus;
26. uzstājīgi aicina visas ES struktūras, taču arī augstskolas izskatīt un noteikt konstruktīvus veidus, kā atbalstīt studentus no Austrumu partnerības valstīm, palielinot šo valstu studentiem paredzēto akadēmisko stipendiju daudzumu un pieejamību, izmantojot dažādus Savienības instrumentus, taču mudinot arī valstu valdības, fondus un NVO pievērsties vajadzībām, kādas ir raksturīgas Austrumu partnerības valstu studentiem, kuri bieži vien nāk no nelabvēlīgiem ekonomiskajiem apstākļiem un kuriem, neraugoties uz izcilām akadēmiskajām spējām, ir finansiālas grūtības studēt Eiropas Savienībā;
27. atzinīgi vērtē to, ka Austrumu partnervalstis aktīvi piedalās Erasmus+ un uzrāda ļoti labu budžeta līdzekļu apguves spēju; tādēļ pauž nožēlu par to, ka finansējums, kas Austrumu partnervalstīm šajās programmās pieejams laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, ir palicis aptuveni tāds pats kā iepriekšējā finansēšanas periodā;
28. uzskata, ka plašākas sadarbības veicināšanas nolūkā ir ārkārtīgi svarīgi atbalstīt finanšu resursu pieejamību tādām ES stipendiju programmām kā Erasmus+, mērķtiecīgi paredzot resursus tieši Austrumu partnervalstu studentiem un izveidojot ES finansēšanas shēmās atsevišķu nodaļu šim gan stratēģiskā ziņā, gan no kultūras viedokļa Savienībai ārkārtīgi nozīmīgajam reģionam;

Profesionālā kvalifikācija un darba pieredze

29. uzskata, ka savstarpēja profesionālo kvalifikāciju atzīšana ir nepieciešama, lai spertu dažus izšķirīgi svarīgus soļus Austrumu partnerības projekta abu pušu attīstībā, tostarp uzlabojot īslaicīgu mobilitāti profesionālās specializācijas nolūkā un tādējādi paverot Austrumu partnervalstu pilsoņiem iespējas apgūt jaunas prasmes, kuras izmantojamas gan profesionālā snieguma uzlabošanai, šiem cilvēkiem atgriežoties savā valstī, gan arī būtiska darbaspēka deficīta novēršanai abās iesaistītajās pusēs;

30. norāda – kaut gan profesionālā kvalifikācija ir cieši saistīta ar diplomu atzīšanas uzlabojumiem Boloņas procesa ietvaros, tomēr patlaban neeksistē konkrēts dokuments, kas līdzīgi Direktīvai 2013/55/ES, ar kuru šis jautājums ir regulēts Eiropas Savienībā, Eiropas Ekonomikas zonā un Šveicē, aptvertu arī Austrumu partnerības valstis; tāpēc rosina uzņemties jaunas iniciatīvas, kuru mērķis būtu šai prioritātei piešķirt patiesi kontinentālu dimensiju;
 31. aicina Komisiju un EĀDD kopā ar Austrumu partnerības valstu valdībām izskatīt iespēju radīt jaunu Eiropas kaimiņattiecību satvaru, lai paplašinātu Eiropas profesionālās kartes (EPC) instrumenta aptverto teritoriju, iekļaujot tajā arī šos partnerus; pauž cerību, ka minētais instruments Eiropā un tās apkaimē ļaus panākt jaunu, dinamiskāku profesionālo mobilitāti, novērst profesionālās sagatavotības līmeņa atšķirības dažādās profesijās un nodrošināt visām pusēm izdevīgus rezultātus;
 32. uzsver, ka jebkurai sadarbībai, kas tiek īstenota ar mērķi savstarpēji atzīt profesionālo kvalifikāciju, vajadzētu būt vērstai uz to, lai no tās gūtu labumu abu pušu speciālisti, kam tādējādi tiktu dotas iespējas pilnveidot savas prasmes un praktisko pieredzi un piedalīties mobilitātē, vienlaikus neapdraudot darbaspēka pieejamību Austrumu partnerības valstīs un neizraisot līdzsvara trūkumu Eiropas Savienībā;
 33. prasa izstrādāt vienotu pieeju profesionālās kvalifikācijas atzīšanas procedūru norisei un mudina Austrumu partnerības valstu valdības izstrādāt un ieviest uzticamas un pārredzamas procedūras profesionālo kvalifikāciju atzīšanai, pirmām kārtām attiecībā uz reglamentētajām profesijām;
 34. uzskata, ka kvalificētu darbinieku profesionālās pieredzes savstarpēja atzīšana ir būtiski svarīgs elements, lai Eiropā attīstītu dinamisku darba tirgu, un ka būtu jāizveido pamatkritēriji, ko varētu izmantot dalībvalstīs un citi partneri, lai reģistrētu un kvantitatīvi novērtētu darbinieku gūtu nozīmīgu darba pieredzi;
 35. uzskata, ka līdzās tādu kritēriju izmantošanai, kas saistīti ar kvalitāti, pārredzamību un integritāti, ES dalībvalstīm un Austrumu partnerības valstīm būtu jānodrošina, ka valstu iestādes, kuras nodarbojas ar profesionālās kvalifikācijas jautājumiem, kā arī apvienības un darba devēju federācijas, kuru darbība ir saistīta ar darba pieredzes atzīšanu, dara visu iespējamo, lai nepieļautu nekāda veida diskrimināciju jebkādu motīvu dēļ (dzimums, reliģiskā pārliecība, etniskā piederība vai izcelsmes valsts, tostarp jebkura no Austrumu partnerības valstīm);
 36. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, EĀDD, kā arī ES dalībvalstu un Austrumu partnerības valstu valdībām un parlamentiem.
-